

Et wor ungefähr Sommer nüngunsibbzig/achzig - kann mich nit mih genau dran erennere - jedenfalls hatt ich mir zom Gebootsdag e neu Fahrradd gewünsch un och gekräge. Do wor ich ganz stolz drop, dat wor nämlich et eetste Mol e Rennradd, gääl, su knatschgääl, wor natörlich ens jet anderes wie immer nor die Dreigang-Sachsschaltung-Bonanzarädder, die mer fröher hatte.

Dann ben ich em Sommer - ich weiß noch genau, et wor keine gode Sommer, ävver an däm Dag wor et ens wärm un drüg - ben ich met mingem Fründ en et Müngersdorfer Stadion gefahre mem Radd, schön der Göödel erop, do kunnte mer bessche jet flöcker fahre. Ich hatt ene brunge Brossbüggel met, do wor Geld dren för Entredd un les.

Dann sin mer ren un han uns ne schöne Sonneplatz usgesök, Handdoch dohin gelaht un av en et Wasser. Ich tippe ens su en halve Stund später sin mer widder zoröck nohm Platz, do wor dä Brossbüggel fott. Ävver mer han uns de gode Laun nit vermiese looße, sin dann widder en et Wasser gegange. Dann trok et sich ävver doch zo, wie dat immer su en Kölle es, un et woodt richtig finster un düster, dröm han mer gesaht: "Kumm, bevür mer naaß weede vun bowen un unge, fahre mer noh Hus."

Dann si' mer rus. Do, wo eigentlich mi Radd stonn sollt, wor nor et opgeknackte Schloss un et Radd wor fott. Dann han ich eets ens gekresche un wor verzweifelt un dann koot berodschlag. Handy, Smartphones gov et jo noch nit. Alsu ich op der Gepäckträger vun mingem Fründ un dann wollte mer noh Hus. Mer sin ävver hüchstens zwei, drei Meter gefahre, do hatt ich ming Botz en der Kett, esu richtig erengefresse. Mer hatte jo fröher noch die Schlagbotze aan. E Stöckche wigger stundt ene Glascontainer. Do hät minge Fründ en kapodde Bierfläsch dren gefunge. Dann ha' mer die Glasscherv genomme un han dann die Botz zerschneede. Do wor ich zwor widder frei, ävver fahre kunnte mer jo troztdäm nit. Alsu han mer gedäut.

Mer wore su grad am Göödel, dann fing et aan ze rähne, ze schödde un zo bletze. Mer woodte klätschnaaß. Dann ben ich noh Hus. Vür der Dür han mer uns noch veravschiedt, hät e mir noch Glöck gewünsch för ming Mamm. Dann ben ich de Trepp erop, secknaaß wie ich wor, han geklingelt un dann der Mamm verzallt, wat passiert es. Ich hatt jo Godd sei Dank noch dat Schloss dobei als Bewies, dat ich unschuldig wor, dat ich jo nix doför kunnt. Ävver geschannt hät se troztdäm. Un ich soh us: Botz kapodd, Brussbüggel fott, et Fahrradd wor fott un ich moot vun do aan widder Bonanzaradd fahre.

Engels, Thomas (49): *Ei Unglück kütt seldom allein*

ʔət va 'ʔo:nəfɛɐ̯ zome nɔŋnʊn'ziptʃɪŋ 'ʔaxtsɪŋ ka_mɪŋ ni mɛɐ̯ jənəʊ dʁan_ɛɐ̯ʔɪnəʊ 'jɛ:dŋfals had_ɪf
 ʦʊm jə'bo:tsdax miɐ̯ nə nɔy 'fa:bat jəvɪŋʃ ʔʊn_ox jəkʁɛ:jə ʔʊn dɔ vɔ_ɪf:ants ʃtɔltʃ dʁʊp_ŋ da
 vʊld_ɪʒ_ənt ʔɛɐ̯stə mɔl_ə 'bɛnʁa:t jɛ:l zʊ klaf'jɛ:l ʔʊnt jɔː fa_nə'tyɪʒ_əns jɛt ʔandəʁət ʔalz_ɪmɛ nuɐ̯ di
 'dʁaɪjəŋ 'zaksʃaltʊŋ bo'nantʃa_ʁɛdɛ di mɛɐ̯ fɪʁɛ hatə ʔʊn dən bɪn_ɪf dan_əm zome ʔɪf vɔɪs nɔx
 jənəʊ_ət vɔ kɛɪnə jɔːdɛ zome ʔɛvɛ_an dɛm da:x vɔ_əd_əns vɛʁm ʔʊn tʁɔkən bɪn_ɪf mit miŋəm fɪʁɪnt
 ʔɪns 'mɪŋɛsdɔʁvɛ 'ʃta:dijən jəfa:ʁən mem ʁat ʃøːn dɛ jø:dəl ʁop kʊntə mɛ besjə jɛt ʃnɛlɛ fa:ʁə ʔʊn ʔɪf
 hat_ənə bʁʊŋə 'bʁʊsbɪgəl met dɔ vɔː jɛlt:ʁɪŋ fø:ɐ̯ 'ʔɪntʁɪd_ʊn ʔi:s ʔʊn da zɪmɛ ʁɪn ʔʊn dan hamə_ʊns
 nə ʃøːnə 'zʊnəplɔʃ ʔʊsjɛzø:k 'hantɔx dɔ'hɪn jɛla:t ʔʊn ʔaf ʔɪn_ət vase jɔː_ɪf tɪpə ma:l zoː half ʃtʊnt

Jpɛ:tɛ zɪ_mɛ vidɛ tʃo'ʌθk tʃom plɑts ʔʊn dɔ vɔ dɛ bʌʊsbɪgəl fɔt ʔabɛ mɛ ham_ʊns dɛ jo:dɛ laʊn:ɪt
fɛmɪ:zɛ lɔ:sɛ zɪn dan vidɛ_ɪn_ɛt vɑsɛ:ɛjɑŋɛ ʔʊn dan tʌɔg_ɛt zɪz_ʌbɛ dɔx tʃo: vɪ dɑt ʔɪmɛ zo_ɛn kɔɛlɛ ʔɪs
ʔʊn_ɛt vɔ 'ʌɪɦɪɪɦɪ fɪnstɛ_ʊn dy:stɛ_ʊn_a hɑ_mɛ zɑx kʊm: bɛfyɛ mɛ: nɑ:s vɛdɛ fɔn bɔvɛn_ʊn_ʊŋɛ:n jɑ
dan fɑ: mɛ nɔ hʊs nɔ zɪ mɛ bʊs jɔ: ʔʊn dɔ: vɔ ʔɛɪθnɪɦɪ mɪ ʌɑt ʃtʊn zʊɪt vɔ nɔ_nɔʌ_ɛt 'ʔɔpjɛknɑktɛ ʃlɔs
ʔʊn_ɛt ʌɑt vɔ fɔt dan han_ɪɦɪ ʔɛ:dz_ŋs jɛkʌɪfɛ_ʊn vɔ: fɛtʃvɑɪfɛld_ʊn jɔ: ʔɛn dan kʊxtʃ bɛ'ʌɑ:tʃlɑxt 'hɛndɪ
'smɑ:tfo:ns jɔ:v_ɛt jɔ nɔ_nɪt ʔɑlzʊ_ɪɦɪ ʔɔp dɛ jɛ'pɛktɛɛ:jɛ fɔn mɪŋɛm fʌɪnd_ʊn dan vɔɪt mɛ nɔ hʊs: vɛ
zɪn_ʌbɛ hɔ:kʃɛns tʃvɑɪ dʌɪ mɛ:tɛ jɛfɑ:ʌɛ dɑ hɑd_ɪɦɪ mɪŋ bɔtʃ_ɛn dɛ kɛt ʔɛzʊ 'ʌɪɦɪɪɦɪ 'ʌɪɦɪz_ɛ'ʌɪnɪjɛfɛɛsɛ
hɑtɛ mɛɔ fʌɔɛ nɔx tɪ 'ʃlɑ:xbɔtʃɛ ʔɑ:n ʔʊn dan_ɛs mɪŋɛ fʌɪnd_ɛ ʃtɪkɦɛ vɪgɛ ʃtʊnd_ɛnɛ 'glɑ:skɔn,tɛ:ne
ʔʊn dɑ hɛdɛ nɛ kɑ'pɔdɛ 'bɪɔflɛʃ jɛfɔŋɛ ʔʊn dan hɑmɛ dɪ jlɑ:sʃɪɪ:f:ɛnɔmɛ ʔʊn hɑn dan dɪ bɔtʃ tʃɛʃnɪgɛ
jɔ_ŋ dɔ vɔ_ɪɦɪ tʃvɑ vidɛ fʌɪ ʔɛvɛ fɑ:ʌɛ kʊntɛ mɛ jɔ 'tʌɔtʃdɛm nɪt 'ʔɑlzɔ hɑmɛ jɛʃɔ'bɪŋ ɪ dan vɔ: mɛ zʊ
gʌɑ:d_ɑm jɔ:dɛl vɪ_t kɔ:m dan ʔɛt fɪŋ_ɑn tʃɛ ʌɛ:nɛ ʔɑn tʃɛ ʃɔdɛ ʔʊn tʃɔ blɪtʃɛ mɛ vɔ:tɛ klatʃ'nɑ:s jɔ_ɛn
dan bɛn_ɪɦɪ dan nɔ hʊs ʔʊn dan fɪ dɛ dɪgɛ hɑmɛ_ʊns nɔx fɛ'ʔɑpɦɪ:dɛt hɛtɛ mɛ nɔx glɔk jɛvɪnɦɪ fɪgɛ mɪŋ
mɑm dɛn bɛn_ɪɦɪ dɛ tʌɛb_ɛʌɔp zɪkɛ'nɑ:s vɪ_ɦɪ vɔɔ_ʊn dan han_ɪɦɪ:ɛklɪŋɛlt ʔʊn hɑn dan_ɛ mɑm fɛtʃɑlt
vɑt pɑsɪɔd_ɛs hɑt jɔ jɔt_sɑɪ dɑŋk nɔx dɑt ʃlɔs dɑ'bɑɪ ʔɑls bɛvɪ:s dɑd_ɪɦɪ 'ʊnɦɔldɪɦɪ vɔɔ dɑd_ɪɦɪ:a nɪkʃ dɑ'fɪgɛ
kʊnt ʔɛvɛ jɛʃɑnt hɛt sɛ 'tʌɔtʃdɛ:m_ʊn ʔɪɦɪ sɔ jɔ ʔʊs bɔtʃ kɑ'pɔt bɛ'ʌʊsbɪgəl fɔt dɛt 'fɑ:ʌɑt vɔ vɛk ʔʊn_ɪɦɪ
mɔ:t fʊn dɔ: ʔɑn vidɛ bɔ'nɑntʃɑ,ʌɛɦɪɛ fɑ:ʌɛ nɛ